

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кс 53/11
20.06.2011. година
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Горана Чавлине и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Горданом Маравић, као записничарем, у кривичном предмету против окривљеног Н.Ш, због кривичног дела преваре из члана 208. став 1. Кривичног законика, решавајући о сукобу надлежности између Апелационог суда у Београду и Основног суда у Шапцу, по предлогу председника већа – судије Апелационог суда у Београду број Кр. 83/11 од 25.05.2011. године, у седници већа одржаној дана 20.06.2011. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБАЦУЈЕ СЕ предлог председника већа – судије Апелационог суда у Београду Кр. 83/11 од 25.05.2011. године, за решавање сукоба надлежности, у кривичном предмету против окривљеног Н.Ш. због кривичног дела преваре из члана 208. став 1. Кривичног законика, по оптужном предлогу Општинског јавног тужиоца у Шапцу Кт. 75/07 од 06.12.2007.године.

О б р а з л о ж е њ е

Општински суд у Шапцу својом пресудом К 923/2007 од 13.10.2008. године огласио је кривим Н.Ш. због кривичног дела преваре из члана 208. став 1. КЗ и за исто му изрекао условну осуду тако што је утврдио казну затвора у трајању од три месеца у коју се урачунава време проведено у притвору од 28. јула до 06. августа 2008. године и одредио да се ова казна нађе извршити ако окривљени у периоду од једне године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело.

Окружни суд у Шапцу укинуо је првостепену пресуду решењем број Кж 883/08 од 12.12.2008. године, поводом жалбе окривљеног Н.Ш. а по службеној дужности и предмет вратио првостепеном суду на поновно суђење.

Основни суд у Шапцу донео је у поновљеном поступку пресуду 1К 47/10 од 09.02.2010. године којом је огласио кривим Н.Ш. за кривично дело из члана 208. став 1. КЗ и изрекао му условну осуду тако што је утврдио казну затвора у трајању од три месеца која се неће извршити ако окривљени у року од једне године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично

Кс 53/11

-2-

дело и ако у периоду од шест месеци исплати оштећеном целокупан износ потраживања.

Апелациони суд у Београду својим решењем Кж1 2818/10 од 01.04.2010. године укинуо је, поводом изјављених жалби браниоца окривљеног Н.Ш, а по службеној дужности пресуду Основног суда у Шапцу 1К број 47/2010 од 09.02.2010. године и предмет вратио првостепеном суду на поновно суђење.

Након што су списи предмета достављени Основном суду у Шапцу исти суд је донео решење 1К 48/2011 од 16.03.2011. године са исправком од 22.03.2011. године којим се огласио стварно ненадлежним за даље поступање у кривичном предмету против Н.Ш, те одредио да ће се предмет након правноснажности решења уступити Апелационом суду у Београду као стварно надлежном суду. По правноснажности овог решења председник већа – судија Апелационог суда у Београду поднеском Кр 83/11 од 25.05.2011. године покренуо је поступак за решавање сукоба надлежности између тог суда и Основног суда у Шапцу.

У поднеску Републичког јавног тужиоца Ктр I 39/11 од 15.06.2011. године, изнето је мишљење да се у конкретној кривичноправној ствари ради о функционалној надлежности и тиме о повреди закона из члана 385. став 2. ЗКП, а не о сукобу стварне или месне надлежности.

Врховни касациони суд је у седници већа размотрио списе предмета заједно са предлогом председника већа – судије Апелационог суда у Београду и нашао:

Одредбом члана 385. став 2. ЗКП прописано је да ће другостепени суд, уколико је у истом предмету већ једанпут укинута првостепена пресуда, у седници већа или након одржаног претреса донети одлуку, при чему не може укинути побијану пресуду и упутити предмет првостепеном суду на поновно суђење.

Из списка предмета произилази да је пропустом Апелационог суда у Београду укинута по други пут у истом кривичном предмету, против Н.Ш, пресуда Основног суда у Шапцу (решење Апелационог суда у Београду Кж1 2818/10 од 01.04.2010.године) и предмет враћен првостепеном суду на поновно суђење.

Одредбе члана 37. до 39. Законика о кривичном поступку тичу се оцене и сукоба стварне и месне надлежности између судова, а Основни суд у Шапцу је у даљем поступку, погрешно се позивајући на стварну надлежност, донео решење којим се огласио ненадлежним и које је постало правноснажно (решење број 1К 48/2011 од 16.03.2011.године са исправком од 22.03.2011. године).

Кс 53/11

-3-

Врховни касациони суд налази да се у овој кривичноправној ствари не ради о сукобу стварне надлежности, јер такав сукоб није могућ између првостепеног и другостепеног суда, сходно одредбама Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“ број 116/08) и одредбама Законика о кривичном поступку. Наиме, одредбом члана 385. став 2. ЗКП прописана је процесна забрана, односно ограничење у поступању другостепеног суда којом је одређено да тај суд не може по други пут укинати првостепену пресуду у истом предмету и списе вратити на поновни поступак. У таквој процесној ситуацији другостепени суд има обавезу да у смислу одредаба члана 377. став 1. до 5. ЗКП, а затим одредаба члана 378. и 379. ЗКП, одржи претрес или да у седници већа (члан 385. став 2. ЗКП) донесе мериторну одлуку решавајући о изјављеним жалбама против првостепене пресуде.

Повреде ових кривично процесних одредаба у поступању инстанционог (другостепеног) суда не могу се решавати кроз сукоб надлежности. Доношењем решења Апелационог суда у Београду којим је по други пут укинута првостепена пресуда Основног суда у Шапцу није отворено питање оцене и сукоба стварне надлежности, јер је основни суд несумњиво стварно надлежан за суђење у првостепеном кривичном поступку због кривичног дела преваре из члана 208. став 1. ЗКП, док је Апелациони суд несумњиво надлежан у поступку по изјављеним жалбама против пресуде основног суда. Дакле, ни пропуст првостепеног суда који се огласио ненадлежним, иако за доношење таквог решења нема основа у закону, не може се решити кроз сукоб надлежности.

Како је другостепени суд поступио супротно одредби члана 385. став 2. ЗКП којом је недвосмислено прописан поступак и могуће одлуке тог суда у одређеној процесној ситуацији, то се поменуто решење не може конвалидирати или повреда закона отклонити кроз сукоб надлежности, већ је испитивање правилности и законитости одлуке апелационог суда, а у овом случају и основног суда, могуће уз помоћ законом прописаних правних средстава којима се испитује законитост правноснажних судских одлука и поступка који им је претходио (члан 419. ЗКП).

Стога је, Врховни касациони суд одбацио предлог за решавање сукоба надлежности између Апелационог суда у Београду и Основног суда у Шапцу сходно одредбама члана 37. до 39. ЗКП.

Записничар-саветник

Председник већа

Гордана Маравић,с.р.

судија

Невенка Важић,с.р.